

گزارش

پاک‌سازی محوطه و بازداشت حامیان فلسطین در دانشگاه کلمبیا و نیویورک

مأموران اداره پلیس نیویورک شب سه‌شنبه برای برقراری نظم و امنیت وارد محوطه دانشگاه کلمبیا شده و معترضان طرفدار فلسطین را که داخل محوطه سنگربندی کرده بودند، بازداشت کردند. اداره پلیس نیویورک اعلام کرد که مأموران این اداره چادرهای سالن همیلتون در دانشگاه کلمبیا را پاک‌سازی کرده‌اند. ده‌ها مأمور پلیس نیویورک با استفاده از یک رمپ بالابر از پنجره طبقه دوم وارد سالن همیلتون شدند. معترضان در ساعات اولیه صبح سه‌شنبه وارد سالن همیلتون شده و درهای ورودی را مسدود و قفل کردند. معترضان برای اشغال این سالن شیشه‌ها را شکستند و به داخل هجوم بردند. این ساختمان هشت طبقه محل فعالیت مشاغل مختلف دانشجویی است و قدمت آن به دهه ۱۹۶۰ بازمی‌گردد.

کاز دوتری، معاون کمیسر عملیات اداره پلیس نیویورک، ویدئویی در ایکس منتشر کرد که نشان می‌دهد نیروهای پلیس پس از ورود به ساختمان از طریق رمپ بالابر در حال پیشروی از بخش راهپله بوده و صندلی‌ها را از سر راه برمی‌دارند. به گزارش رویترز، مدت کوتاهی پس از ورود پلیس، مینوش شفیق، رئیس دانشگاه کلمبیا، نامه‌ای منتشر کرد که در آن از مأموران خواسته بود دست‌کم تا ۱۷ می یعنی دو روز پس از مراسم فارغ‌التحصیلی در این مرکز آموزشی، «برای حفظ نظم و اطمینان از برپانشدن دوباره چادرها» در محوطه دانشگاه بمانند. سخنگوی پلیس درباره عملیاتی که سه‌شنبه‌شب در دانشگاه کلمبیا اجرا شد، گفت که محوطه دانشگاه ظرف سه ساعت از وجود معترضان پاک‌سازی شد و «ده‌ها» نفر هم دستگیر شدند. در این عملیات، تعداد زیادی از مأموران به سالن همیلتون وارد شدند؛ ساختمان دانشگاهی که معترضان در ساعات اولیه صبح سه‌شنبه اشغال کرده بودند. پلیس در این عملیات با استفاده از یک خودروی مجهز به نردبان از پنجره طبقه دوم وارد شد و معترضان را دستبندزده از ساختمان خارج کرد.

یک از مقام‌های اداره پلیس نیویورک قبل از پاک‌سازی دانشگاه از معترضان، تأکید کرد که افسران از ورود به محوطه دانشگاه خودداری می‌کنند؛ مگر اینکه مدیران دانشگاه از آنها بخواهند که مداخله کنند. معترضان به دنبال سه خواسته از دانشگاه کلمبیا بودند: استقلال سرمایه از شرکت‌های حامی دولت اسرائیل، شفافیت بیشتر در امور مالی دانشگاه و عفو برای دانشجویان و استادانی که در اعتراض‌ها شرکت کرده و تنبیه انضباطی شده بودند. رئیس دانشگاه کلمبیا این هفته اعلام کرد که مرکز تحت نظر او از همکاری مالی با اسرائیل صرف‌نظر نخواهد کرد. در عوض، پیشنهاد داد که دانشگاه در بخش بهداشت و آموزش در غزه سرمایه‌گذاری و امور مالی را شفاف‌تر از گذشته اعلام کند. او قبلا هشدار داده بود که دانشجویان شرکت‌کننده در اشغال سالن همیلتون از دانشگاه اخراج می‌شوند.

شهردار نیویورک اعلام کرد که «سالن همیلتون را آشوبگرانی تسخیر کردند که هیچ‌گونه وابستگی به دانشگاه کلمبیا ندارند و تلاش می‌کنند دانشجویان را تحریک کنند». یکی از رهبران معترضان، این اظهارات را که افرادی از خارج دانشگاه شروع‌کننده اشغال فضاهای دانشگاه بوده‌اند، رد کرد.

پیش‌ازاین نیز بیش از صد معترض در دانشگاه کلمبیا دستگیر شده بودند؛ زیرا مینوش شفیق، رئیس دانشگاه، با پلیس نیویورک تماس گرفت و از مأموران خواست چادرهای دانشجویان را جمع کند. مدیر این مرکز آموزشی تأکید کرد که برپاکردن خیمه‌های تحصن مخالف قوانین دانشگاه است.

به گزارش نیویورکتایمز، تظاهرات‌کنندگان طرفدار فلسطین اواخر وقت سه‌شنبه در کالج نیویورک نیز تجمع کردند و پس از آنکه دانشگاه دستور خروج افراد از محوطه دانشگاه را صادر کرد، ده‌ها معترض در این مرکز آموزشی نیز دستگیر شدند. رئیس دانشگاه کالیفرنیا هم گفت که مجریان قانون درباره «اقدام‌های خشونت‌آمیز اخیر» گروهی از تظاهرات‌کنندگان تحقیق خواهند کرد و در پی افزایش امنیت در منطقه‌اند. این موضوع در آستانه انتخابات ریاست‌جمهوری ایالات متحده در ماه نوامبر ۲۰۲۴ رنگ‌بویی سیاسی گرفته است.

از یک طرف، این معترضان حامی فلسطین را به برخورد‌های یهودستیزانه متهم می‌کنند. در مقابل، هواداران فلسطین می‌گویند که اقدام‌های آنان یهودستیزانه نیست؛ بلکه در مخالفت با اسرائیل است و برای حمایت از حقوق بشر اعتراض می‌کنند.

جمهوری خواهان برخی مدیران دانشگاه‌ها را به چشم‌پوشی بر شعارهای یهودستیزانه و آزار و اذیت دانشجویان یهودی متهم می‌کنند. قانون‌گذاران حزب جمهوری خواه مجلس نمایندگان نیویورک خواستار استعفا قوری مینوش شفیق، رئیس دانشگاه کلمبیا، شده‌اند و انجمن فارغ‌التحصیلان یهودی دانشگاه کلمبیا نیز همین خواسته را مطرح کرده است. جان کربی، سخنگوی کانخ سفید هم اشغال ساختمان های دانشگاه را «رویکرد اشتباه» خواند.

رئیس جمهوری فرانسه بر جاه‌طلبی خود برای ایجاد دفاع اروپایی، ازجمله امکانات سپر ضدموشکی و همچنین استفاده از سلاح‌های هسته‌ای اصرار دارد.
امانوئل مکرون در همین زمینه می‌گوید آماده است تا «بحث» را درباره دفاع مشترک اروپا-ازجمله با کاربرد تسلیحات هسته‌ای باز کند. مکرون بارها بر نیاز به راهبرد دفاعی به رهبری اروپا تأکید و درباره آن استدلال کرده است و این جدیدترین مورد از سلسله سخنرانی‌های او در ماه‌های اخیر است که در آن بر ضرورت این امر تأکید می‌کند.
امانوئل مکرون دوباره در مصاحبه با «ابراه» گروه مطبوعاتی منطقه شرق فرانسه، گفت: «من آماده‌ام این بحث را باز کنم؛ بحثی که باید شامل پدافند موشکی، قابلیت‌های دوربرد و سلاح‌های هسته‌ای برای کسانی باشد که آنها را در اختیار دارند یا میزبان تسلیحات هسته‌ای آمریکا هستند». او افزود: «اجازه دهید همه‌چیز را روی میز بگذاریم و ببینیم چه چیزی واقعا از ما به شکلی خودبیارانه محافظت می‌کند. فرانسه خاصیت دفاعی خود را حفظ خواهد کرد؛ اما آماده است در دفاع از اروپا بیشتر کمک کند.

به گزارش رویترز، او با بیان اینکه «دفاع قابل اتکای اروپایی» باید فراتر از آنچه باشد که تاکنون از طریق ناتو تأمین شده، گفت «این ممکن است به معنای استقرار سپرهای ضدموشکی باشد؛ اما باید مطمئن باشیم این سپرها همه موشک‌ها را مهار کرده و از کاربرد سلاح‌های هسته‌ای نیز جلوگیری می‌کند.»

درحالی‌که به طور سنتی دکترین دفاعی فرانسه کاربرد تسلیحات هسته‌ای را تنها به تهدیدشدن منافع حیاتی این کشور محدود می‌کند، امانوئل مکرون در بخشی از سخنان خود گفت که آماده است تا به این موضوع «بُعد اروپایی» بیشتری بدهد.
امانوئل مکرون که به تازگی درباره مسائل دفاعی مواضع سخت‌گیرانه‌تری در پیش گرفته است، به‌تازگی نیز با این هشدار که «اروپا ممکن است بمیرد»، خواستار «دفاع قدرتمند و یکپارچه اروپایی» شد و دیدگاه‌های جدیدی را ترسیم کرد.

او در ماه مارس نیز احتمال اعزام نیروی نظامی از کشورهای غربی به اوکراین را رد نکرد؛ اظهارنظری که

تلاش رئیس‌جمهوری فرانسه برای استقلال نظامی اروپا

جاه‌طلبی هسته‌ای مکرون

هشدار ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه را به دنبال داشت که گفت، چنین اقدامی می‌تواند آغازگر یک جنگ هسته‌ای شود. رئیس‌جمهوری روسیه در دو سال گذشته و از آغاز تجاوز نظامی به اوکراین تاکنون، چند بار کشورهای غربی حامی اوکراین را به استفاده از سلاح هسته‌ای تهدید کرده است و رهبران کشورهای غربی نیز بارها از او بابت این لفاظی‌ها انتقاد کرده‌اند.

رئیس‌جمهور فرانسه در نشست رسانه‌ای خود در ابتدا ناتو را نوعی سپر حفاظت نامید که باید با ایجاد یک دفاع معتبر اروپایی از آن فراتر رفت. به گفته او این باید شامل سپرهای دفاع موشکی، موشک‌های دوربرد ی که روسیه را بازدارند و سلاح‌های هسته‌ای باشد. مکرون در ادامه گفت که دکترین هسته‌ای کُشورش به این کشور اجازه می‌دهد در صورت تهدید منافع حیاتی خود از سلاح هسته‌ای استفاده کند. این منافع حیاتی یک بعد اروپایی نیز دارد که او نخواست جزئیات آن را بیان کند تا اعتبار دفاعی اروپا خدشدار نشود.

دلایلی که مکرون اروپایی‌سازی تسلیحات هسته‌ای فرانسه را وارد بازی می‌کند، در نگرش او درباره ناتو به‌ویژه تردید او درباره قابل اعتماد بودن ایالات متحده به‌عنوان شریک در مواجهه با انتخاب مجدد احتمالی دونالد ترامپ، نهفته است. ترامپ در ماه فوریه این سؤال را مطرح کرد که آیا ماده ۵ کمک ناتو و بنابراین کلاهک‌های هسته‌ای آمریکا باید از اعضای این ائتلاف دفاعی که دست‌کم دو درصد از تولید ناخالص داخلی را صرف دفاع نمی‌کنند، محافظت کند.

استفان سژورنه، وزیر امور خارجه فرانسه هم اظهارات مشابهی را به جهان ارائه داد. او گفته است که اروپا باید دوباره خود را به‌عنوان یک قدرت ببیند و خود را از وابستگی‌ها رها کند. به گفته او توسعه صنعت دفاعی اروپا باید «نه به‌عنوان جایگزین؛ بلکه به‌عنوان یک مکمل» درک شود. سژورنه همچنین گفته است: «ما باید در کنار ناتو یک بیمه‌نامه عمر دوم بگیریم؛ زیرا هر چهار سال یک بار به تصمیم رأی‌دهنده آمریکایی در ایالت‌های این کشور وابسته هستیم.»

وزیر امور خارجه این کشور توضیح داد که به منظور

توسعه حاکمیت و استقلال استراتژیک اتحادیه اروپا، فرانسه همچنین متعهد به استانداردسازی سیستم‌های تسلیحاتی در سطح اروپا است. به گفته او هدف باید «عملکرد متقابل» باشد، به این معنی که همه کشورها می‌توانند بدون هیچ مشکلی از ادوات نظامی استفاده کنند.

مکرون همچنین می‌خواهد استانداردهای جدید برای آینده بازدارندگی اروپا را با دیگر اعضای اتحادیه اروپا مورد بحث قرار دهد. رئیس‌جمهوری فرانسه در استراسبورگ گفت: «من طرفدار بازکردن این بحث هشتم که باید شامل دفاع موشکی، حملات با سلاح‌های دوربرد و همچنین سلاح‌های هسته‌ای برای کسانی باشد که آنها را دارند یا سلاح‌های هسته‌ای آمریکا را در خاک خود دارند». بنا انجام این کار، او بار دیگر درخواست مذاکره را به آلمان ارسال کرد؛ همان‌طورکه برای اولین بار در سال ۲۰۲۰ انجام داد. سلاح‌های هسته‌ای تاکتیکی ایالات متحده در پایگاه هوایی بوشل در آلمان ذخیره می‌شود.

مکرون همچنین این سخنان خود را خطاب به اعضای اتحادیه اروپا، بلژیک، هلند و ایتالیا که همگی چنین تسلیحات آمریکایی را در خود جای داده‌اند، بیان کرد. مکرون در سخنرانی خود درباره اروپا در دانشگاه سوربن، خواستار ایجاد اروپایی قدرتمند و اروپای دفاعی «معتبر» در کنار ناتو و رویارویی با روسیه شد. وی گفت: بازدارندگی هسته‌ای در واقع هسته اصلی استراتژی دفاعی فرانسه است. بنابراین، در اصل، یک عنصر اساسی در دفاع از قاره اروپا است. رئیس‌جمهور فرانسه توضیح داد که به لطف این بازدارندگی، پاریس می‌تواند تضمین‌های امنیتی ایجاد کند که «همه شرکای فرانسه» در اروپا می‌توانند به آن تکیه کنند. وی معتقد بود که این امر زمینه‌ای برای دفاع مشترک و همچنین تضمین‌های امنیتی ایجاد می‌کند و سپس امکان ایجاد روابط با روسیه را فراهم می‌کند. مکرون گفت که در ماه‌های آینده از همه شرکا می‌خواهد که یک ابتکار دفاعی اروپایی ایجاد کنند که پس از آن قابلیت‌های مربوطه، دفاع هوایی و حملات عمیق را به این ابتکار اضافه کنند. هدف فرانسه این است که ارتشش مؤثرترین در اروپا باشد.

یادداشت

عروسی خوبان

۵۳۶
ادامه از:
صفحه اول

یا جناب وزیر صمت در شه‌ریومه در حضور مقام محترم ریاست جمهوری گفتند صد هزار اتومبیل برقی در راستای کاهش آلودگی هوا تا پایان سال ۱۴۰۲ تولید و به مردم عرضه می‌شود.
صرف‌نظر از اینکه با ۱۵ میلیون اتومبیل موجود درون بدسوز و سالی یک میلیون تولید اتومبیل درون بدسوز داخلی این وعده کمکی به تلطیف هوا نمی‌کند؛ ولی به هر حال بازشدن بای اتومبیل برقی به کشور خوب است؛ ولی آن صد هزار اتومبیل برقی کجاست؟ البته ما و مردم به شنیدن این وعده‌های بی‌انته‌اعادت کرده‌ایم و مردم هم باور ندارند که بتوان این‌همه کار انجام داد؛ ولی از نظر روان‌شناختی مردم دوست دارند وعده‌های شیرین بشنوند و به‌همین‌دلیل رأی آنها به هرکسی که بیشتر وعده کلان و شیرین بدهد، تعلق می‌گیرد.
جالب است که نه رئیس‌جمهور، نه معاون اول و نه هیچ‌کدام از وزرا توجهی به آینده کشور از لحاظ زیست‌محیطی و زوال کشور از لحاظ زیربناهای تولیدی نکرده‌اند و این می‌رساند که اگر چند درصد به وعده‌های خود اعتقاد داشتند، در این مورد کلا خود را عاجز می‌بینند و عدد صفر را در مقابل این کار گذاشته‌اند.
از طرفی پیچیدگی مسائل کشور به حدی رسیده است که ادعا برای حل آن جرت بسیار می‌خواهد و ناگفته پیداست که این جرت نمی‌تواند بر حسب تعقل باشد.
متأسفانه تعریف مسائل و مشکلات کشور هم از سوی خوبان مشاغل و حکمرانی و هم از سوی منتقدان به‌درستی انجام نمی‌شود و حسب فریاد‌های روز اظهار نظر می‌کنند.
چه خوب است که مسئولان کلاه‌شان را قاضی کنند که واقعا قادر به چه کاری هستند و مردم هم کلاه‌شان را قاضی کنند که بدانند چه چیز دارند و چه چیز می‌توانند داشته باشند.
مسئولان جهاد تبیین را در شیرین نشان‌دادن حوادث یافته‌اند و نه حیات واقعبت‌های روز کشور که مردم به آنها آگاه شوند.
بجهدالله اینکه کشور در دست خوبان افتاده است و ناخوبان پاک‌ساز شده‌اند که به کناری رفته‌اند.
خوبان هم فکر می‌کنند روز عروسی‌شان است و برای یکدیگر نوتشابه باز می‌کنند؛ هرچند خودشان در ضمیرشان اعتراف دارند کاری نمی‌توانند انجام دهند، چه رسد به کارهای پیچیده زمین‌مانده که کارستان است و البته هراز‌چندگاه همین خوبان به این نتیجه می‌رسند که فقط خودشان خوب هستند و دیگر همفکران را طرد می‌کنند.
به نظر می‌رسد گروهی به این باور رسیده‌اند که اینک «عروسی خوبان» است؛ همان خوبانی که وعده‌های‌شان صرفا وعده است و اگر وعده نبود که به آن نمی‌گفتند «وعده».
اگر خیلی فکر می‌کنند که روز عروسی‌شان است، به گفته سعیدی روی آورند که فرمود: «حلال است که هنرمندان بمیرند و بی‌هنران جای ایشان بگیرند؛ ولی آتسان «بعلمون ظاهر الحیوه الذی» هستند؛ درحالی‌که گفته سعیدی در تاریخ اثبات شده است؛ پس خوبان بداندند از زمره «و هم عن اخره هم غافلون» نباشند.
مغرور به امروز، «روز عروسی» نباشند.
ما هیچ‌کدام ابرمد و قهرمان بی‌انته‌ا نیستیم.
اگر همان امت وسط باشیم و منصف، کارمان بیشتر پیش می‌رود.
خوبان اندکی تواضع کنند و تجربه سه سال گذشته را مرور کنند و صادقانه بر خود ملاحظه کنند که کدام کار را می‌توانند انجام دهند و بگویند.
بیش‌ازاین از آنها توقع نداریم.

خبر

اعزام اولین پناه‌جو به رواندا

بریتانیا اولین پناه‌جو را در چارچوب یک طرح بحث‌برانگیز، از خاک خود به کشور رواندا در آفریقا فرستاد. دولت ریشی سوناک، نخست‌وزیر بریتانیا، قصد دارد ارسال تعداد بیشتری از پناه‌جویان به رواندا را از ماه جولای آغاز کند. ارسال مهاجران غیرقانونی که درخواست پناهندگی‌شان رد شده، به رواندا. در این مورد اول داوطلبانه انجام شده است. مردی که به‌عنوان اولین نفر بریتانیا را ترک کرد، پس از ردشدن درخواست پناهندگی‌اش در پایان سال گذشته با انتقال خود به کیکالی در رواندا موافقت کرده بود. این تبعه آفریقایی با یک پرواز تجاری بریتانیا را ترک کرد و در ازای توافق او برای ترک بریتانیا، قرار است مبلغ سه هزار پوند (سه‌هزارو ۷۵۰ دلار) دریافت کند. یک سخنگوی دولت بریتانیا گفت: «این توافق به افرادی که وضعیت مهاجرتی در بریتانیا ندارند، اجازه می‌دهد تا به کشور ثالث امنی منتقل شوند تا در آنجا به بازسازی زندگی خود کمک کنند.»